

ĐÔI MẮT CỦA EM

Đôi mắt xinh xinh
Đôi mắt tròn tròn
Giúp em nhìn thấy

Mọi vật xung quanh.
Em yêu em quý
Đôi mắt xinh xinh
Giữ cho đôi mắt.
Ngày càng sáng hơn

abq

Bàn Tay Nhỏ

Đôi bàn tay nhỏ
Lướt trên phím đàn
Bài nhạc ngân vang
Trong chiều yên ả

Đôi bàn tay nhỏ
Giúp ông giúp bà
Giúp mẹ giúp cha
Làm nhiều việc tốt

Đôi bàn tay nhỏ
Viết dòng chữ xinh
Trang giấy trắng tinh
Điểm mười thắm đỏ

Đôi bàn tay nhỏ
Còn biết nhiều điều
Ai cũng mến yêu
Đôi bàn tay nhỏ.

Biên tập LEMINO

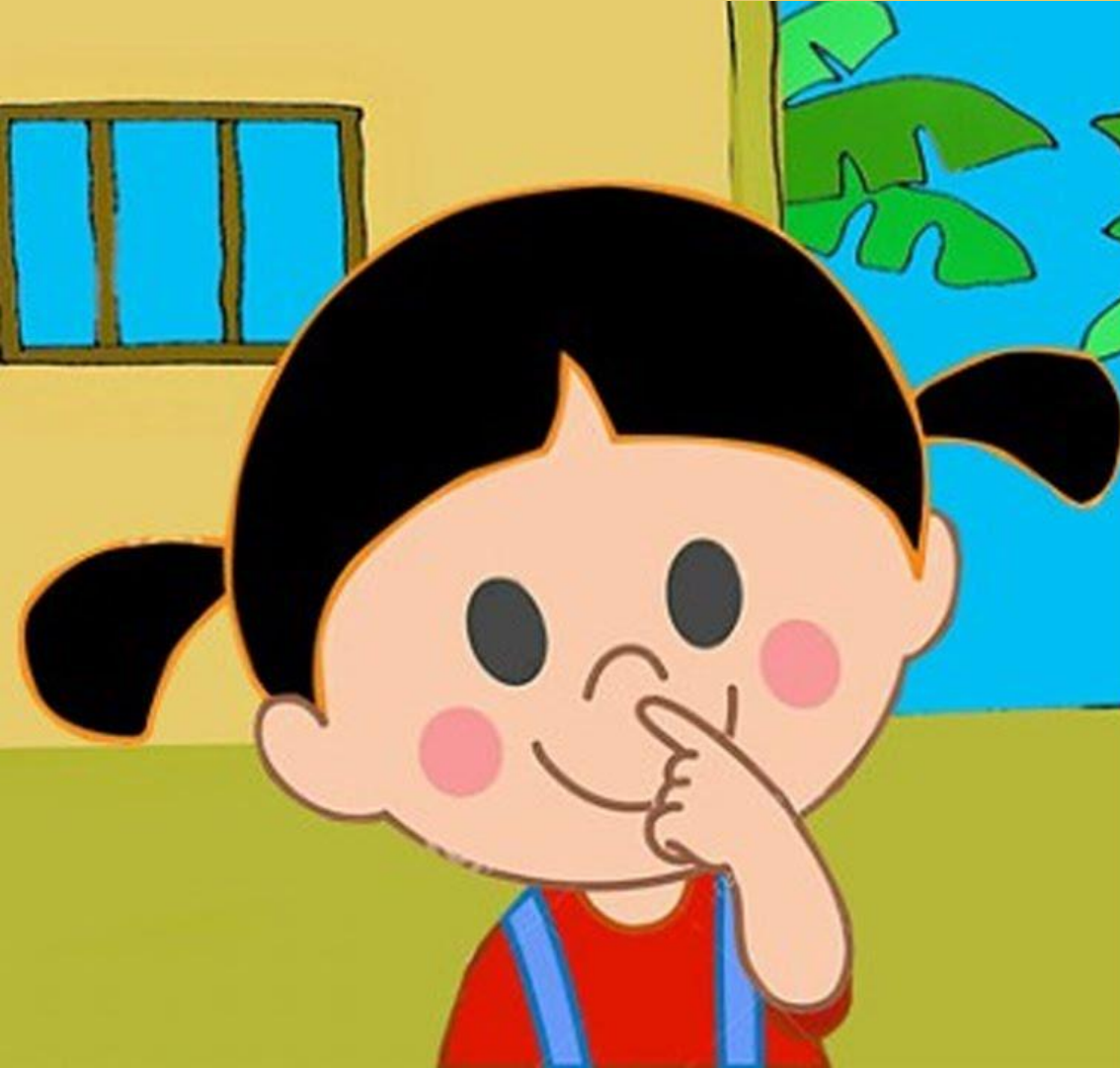
Bài thơ

Bé Ơi!

Bé này, bé ơi!
Đừng chơi đất cát
Hãy vào bóng mát
Khi trời nắng to
Sau lúc ăn no
Đừng cho chân chạy
Buổi sáng ngủ dậy
Rửa mặt đánh răng
Sắp đến bữa ăn
Rửa tay đã nhé!
Bé ơi, bé này!

Tác giả: **Phong Thu.**

BÀI THƠ TÂM SỰ CỦA CÁI MŨI

**Tôi là chiếc mũi xinh
Giúp bạn biết bao điều
Ngửi hương thơm của lúa
Hương ngọt ngào của hoa**

**Như vậy đã hết đâu
Giúp bạn thở nữa đây
Chúng ta cùng giữ sạch
Để chiếc mũi thêm xinh
Tác giả bài thơ : Phạm Hồ**

CÁI LƯỠI

Tôi là cái lưới
Giúp bạn hàng ngày
Nếm vị thức ăn
Cái chua cái ngọt

Những gì nóng quá
Bạn chớ vội ăn
Hãy chờ một tí
Không thì đau tôi.

Đôi mắt của em

Đôi mắt xinh xinh
Đôi mắt tròn tròn
Giúp em nhìn thấy
Mọi vật xung quanh.
Em yêu em quý
Đôi mắt xinh xinh
Giữ cho đôi mắt
Ngày càng sáng hơn.

Sưu tầm

CÔ DẠY

Mẹ mẹ ơi cô dạy
Phải giữ sạch đôi tay
Bàn tay mà giầy bẩn
Sách áo cũng bẩn ngay
Mẹ mẹ ơi cô dạy
Cãi nhau là không hay
Cái miệng nó xinh thế
Chỉ nói điều hay thôi

Xòe tay

Em xòe tay ra
Xinh như hoa nở
Như hai trang vở
Em vẽ em tô
Khi muốn thưa cô
Tay giơ lên trước
Khi em cất bước
Tay vung nhịp nhàng

Khi hát " Kết đoàn"
Tay cầm tay bạn
Cùng hát với nhau
Lời ca thân ái
Khi hát " Kết đoàn"
Tay cầm tay bạn
Cùng hát với nhau
Lời hát yêu thương.

(Sưu tầm)

TẬP ĐÁNH RĂNG

Bàn chải mềm
Kem thơm quá!
Bàn chải êm
Kem ngọt quá!
Xong hàm dưới
Đánh hàm trên
Đánh thật kỹ
Bé đừng quên.
Ô! Ô! Kìa

Một “con sâu”
Rớt ra ngoài
Ô! Ô! Kìa
Hai “con sâu”
Rớt ra ngoài
Súc miệng kỹ
Rửa mặt thôi.
Ai cười tươi
Răng trắng thế.

Kẹo Ngọt

**Kẹo ngọt! kẹo ngọt!
Ngậm hoài thích ghê!
Nhưng bé hãy nhớ
Đánh răng kỹ nè!**

**Kẻo không răng sún
Xấu lắm bé ơi!
Đừng trách kẹo ngọt
Tại mình đó thôi!**

Bài thơ: Chiếc bóng

Giữa trưa hè nóng nực
Bé đi bên hàng cây
Dưới bóng râm tán lá
Đôi mắt hồng hây hây

Ơ kia, đàn kiến nhỏ
Xây tổ nằng chang chang
Những cái đầu bé xíu
Đội đất đi thành hàng

Bé thương đàn kiến nằng
Lấy mình làm bóng râm,

Che mát cho đàn kiến
Đang xây tổ âm thầm

Bé từ biệt đàn kiến
Về nhà, mẹ đang chờ
Định để chiếc bóng lại
Cho kiến mượn làm ô

Bé đi bóng cũng bước
Ý của bé chẳng thành
Sao chiếc bóng xấu thế
Không đứng được một mình?

Tác giả: Phạm Thanh Quang

Ai dậy sớm

Ai dậy sớm
Bước ra nhà
Cau ra hoa
Đang chờ đón
Ai dậy sớm
Đi ra đồng
Có vàng đông
Đang chờ đón
Ai dậy sớm
Chạy lên đồi
Cả đất trời
Đang chờ đón.

(Võ Quảng)

Truyện: Mỗi người một việc

Trong một gia đình hạnh phúc nọ có anh, chị, em. Họ sống với nhau vui vẻ, đầm ấm. Nhưng rồi một hôm họ cãi nhau xem ai làm việc nhiều nhất.

Mắt nói : Tôi suốt ngày phải nhìn.

Tai nói : Tôi suốt ngày phải nghe

Mũi nói : Tôi suốt ngày phải ngửi

Tay nói : Tôi vẽ, tôi giặt, tôi quét nhà...

Chân nói : Tôi đi, tôi chạy, tôi nhảy...

Và tất cả cùng kêu lên :

- Mồm không làm gì cả, suốt ngày chỉ ăn và uống!

Mồm nghe vậy buồn lắm nó quyết định không ăn, uống gì nữa và bỏ đi nằm im lặng.

Hết một ngày cả nhà ai cũng mệt và buồn. Mắt nói:

- Không biết vì sao tôi mệt không muốn nhìn nữa. Tai cũng nói:

- Tôi chẳng muốn nghe. Chân uể oải kêu lên:

- Tôi cũng không chạy được nữa.

Lúc ấy mọi người mới sực nhớ mồm không ăn, mệt lả, đang nằm ngủ im lặng.

Chúng chợt nhớ đến cuộc cãi vã hôm trước, tất cả cùng nhau đi gọi mồm dậy và mang thức ăn đến:

- Thôi cậu ăn đi, cậu uống đi. Bọn mình xin lỗi cậu.

Bấy giờ mồm mới chịu ăn. Sau hi mồm ăn uống, tất cả cảm thấy khỏe hẳn lên, tất cả vui vẻ, cười đùa.

Từ đó trở đi chúng sống với nhau thân ái và hòa thuận và ai ai cũng vui vẻ làm việc.

Truyện: Vì sao gấu con bị sâu răng?

Các bạn nhỏ ạ ! Tôi là một con Sâu Răng. Trước đây tôi sống thoải mái trong miệng một chú Gấu Con. Chú Gấu này rất lười đánh răng. Ngày ngày, tôi và các bạn của tôi đục khoét các kẽ răng của Gấu Con để nhặt thức ăn. Món ăn mà tôi ưa thích nhất là sôcôla và bánh kẹo.

Một hôm, vào ngày sinh nhật của Gấu Con, các bạn đến dự rất đông. Mèo và Thỏ mang bánh ga tô, các bạn chim mang các viên kẹo đủ màu sắc, Chó mang đến một hộp kẹo sôcôla, còn Rùa mang bánh bích quy đến tặng Gấu. Gấu ta thích lắm, chú ăn rất ngon lành và không ngớt lời khen: “Ôi ! Sao toàn thứ ngon thế này! Tôi cảm ơn các bạn”.

Khi buổi tiệc sinh nhật tan, các bạn đã về hết. Như thường lệ, Gấu Con không đánh răng mà nhảy tót lên giường đi ngủ. Chỉ chờ có thế, chúng tôi - những con sâu răng nhảy ra mở tiệc linh đình. Chúng tôi gặm, cạy, đục, khoét những chiếc răng bám đầy bánh kẹo của Gấu Con. Đêm đó, Gấu ta kêu gào thảm thiết vì đau nhức răng.

Hôm sau, Gấu Mẹ phải đưa Gấu Con đến bác sĩ khám bệnh.

Bác sĩ bảo :

- Nay Gấu Con, răng cháu sâu nhiều quá, phải chữa ngay thôi. Nếu để lâu sẽ bị sún hết đấy. Cháu nhớ là không nên ăn nhiều bánh kẹo, nhất là vào buổi tối. Hằng ngày, cháu phải đánh răng trước khi đi ngủ và sau khi ngủ dậy !

Sau hôm đó, Gấu Con ân hận lắm. Ngày nào Gấu Con cũng chăm chỉ đánh răng theo lời dặn của bác sĩ. Chú chải mặt trước, mặt trong của răng rất cẩn thận. Gấu Con không ăn nhiều bánh kẹo mà ăn nhiều các chất bổ khác như thịt, cá, trứng, sữa, rau quả tươi nên răng của chú ngày càng trở nên chắc và khỏe hơn.

Còn anh em Sâu Răng chúng tôi từ đấy không còn gì để ăn nữa nên phải chạy ra khỏi miệng Gấu Con.

Truyện: Lợn con sạch lắm rồi!

Trong khu rừng nọ có rất nhiều bạn nhỏ sinh sống: Gấu con, Thỏ con, Khỉ con, Dê con, Cún con và Lợn con... Tất cả các bạn đều sạch sẽ và khỏe mạnh. Riêng Lợn con vừa lười vừa bẩn.

Một buổi sáng đẹp trời, các bạn cùng nhau chơi đùa rất vui vẻ. Lợn con đang ngủ thì nghe tiếng cười. Chú bật dậy, chạy đến bên cửa sổ, nhìn ra ngoài. Thấy các bạn chơi đùa vui vẻ. Lợn con vội mở cửa, chạy ào ra đến để chơi cùng.

Các bạn thấy Lợn con bẩn và hôi quá nên vội vàng lánh ra chỗ khác. Chỉ trong nháy mắt, tất cả các bạn đã chạy biến đi hết. Lợn con rất buồn và không hiểu tại sao các bạn lại không chơi với mình.

Chim Sơn ca sà xuống bảo:

- Lợn con ơi! Lợn con về tắm đi. Vì Lợn con bẩn quá nên các bạn không dám đến gần đấy.

Lợn con xấu hổ quá, vội chạy về nhà tắm rửa thật sạch.

Tối hôm đó, trăng sáng đẹp, các bạn lại tụ tập chơi dưới gốc cây trổ tim. Vừa nhìn thấy Lợn con xuất hiện với quần áo gọn gàng, sạch sẽ, Gấu con và Thỏ con chạy ngay lại rủ Lợn con cùng chơi.

Từ hôm đó, ngày nào Lợn con cũng tắm rửa sạch sẽ. Buổi sáng, Lợn con còn dậy sớm tập thể dục nữa đấy!

Các bạn nhỏ cùng bảo nhau:

- Lợn con sạch lắm rồi! Lợn con không còn lười biếng như trước nữa. Chúng mình cùng dậy sớm tập thể dục với Lợn con để cơ thể luôn luôn khỏe mạnh nhé!

Truyện: Giấc mơ kỳ lạ

Trong ngôi nhà kia có cô bé tên là Mi Mi.

Mi Mi rất lười ăn nên lúc nào cũng cảm thấy mệt mỏi và không muốn làm gì cả, suốt ngày chỉ muốn nằm ngủ thôi.

Một hôm, mệt quá, cô bé ngủ thiếp đi. Trong giấc mơ, cô vô cùng ngạc nhiên khi thấy các bộ phận của cơ thể lại có thể trò chuyện được với nhau. Cô thấy anh Tay nói chuyện với anh Chân:

- Này anh Chân, không biết tại sao dạo này tay của tôi lại mỏi thế, không muốn làm gì cả.

- Tôi cũng thế, hay chúng ta cùng đến hỏi bác Tai cho ra nhẽ đi! Anh Chân cũng lên tiếng.

Anh Tay và anh Chân cùng đi đến nhà bác Tai. Họ gọi:

- Bác Tai ơi, bác Tai!

Họ gọi một câu, rồi ba câu cũng không thấy bác Tai trả lời. Một lúc sau, bác Tai mới lên tiếng:

- Ai đấy? Ai gọi tôi đấy?

- Chúng cháu đây, Tay, Chân đây!

- Có chuyện gì thế?

- Bác nghe được nhiều điều, bác có thể cho chúng cháu biết, tại sao dạo này chúng cháu lại mệt mỏi thế?

- Tôi không thể nói cho các anh rõ được vì dạo này tôi cũng ù lảm, không nghe được gì cả. Chúng ta cùng đến nhà cô Mắt hỏi nhé!

Thế là bác Tai, anh Chân cùng đi đến nhà cô Mắt. Đến nơi, họ cũng nhìn thấy bạn miệng. Trông bạn ấy ẽ oải không kém, mặt mũi thì tái nhợt. Tất cả cùng cất giọng gọi:

- Cô Mắt ơi, cô mắt!

Cô mắt nghe tiếng gọi liền bước ra và hỏi:

- Có chuyện gì mà ồn ào thế?

Bác miệng cất giọng hỏi:

- Sao tất cả chúng tôi lại mệt mỏi thế này? Cô nhìn thấy được mọi điều, cô có thể giải thích cho chúng tôi rõ được không?

Cô mắt nói:

- Mặc dù mắt tôi nhìn không rõ lắm, nhưng tôi hiểu tất cả là do bạn miệng không được ăn, không được uống nên cơ thể của chúng ta mệt mỏi theo. Bây giờ, chúng ta cùng đi tìm cô chủ và bảo cô chủ phải chịu khó ăn uống, năng tập thể dục thì mới có một cơ thể khỏe mạnh và chúng ta mới khỏe khoắn được.

Nghe thấy tét. tất cả mọi người hiểu ra và đồng thanh:

- Đúng đấy, chúng ta cùng đi tìm cô chủ!

Đúng lúc đó, cô bé choàng tỉnh và giật mình nghĩ: “Mình phải ăn thật nhiều và chăm tập thể dục mới được!”

Chẳng bao lâu sau, cô bé đã trở thành một cô bé khỏe mạnh và giúp được nhiều việc cho mọi người.

Truyện: Đôi tai xấu xí

Nhà Thỏ Nâu ở giữa làng, cách khá xa cánh đồng bắp cải, nơi các bạn thỏ hay tới để chơi đùa. Thỏ Nâu rất ít khi tới đó. Lý do không phải vì ở nhà xa, cũng không phải chân Thỏ Nâu bị đau. Thỏ Nâu không đến chỉ vì ngượng với các bạn về đôi tai vừa to vừa dài của mình. Các bạn thường trêu đôi tai Thỏ Nâu trông giống như hai cái lá bắp cải vậy.

Cứ mỗi khi soi gương thấy đôi tai của mình là Thỏ Nâu chỉ muốn khóc... Thấy vậy, Thỏ bố nói:

- Không sao đâu, con trai ạ! Rồi con sẽ thấy đôi tai của mình rất đẹp và tiện lợi.

Nhưng Thỏ Nâu không tin rằng một đôi tai vừa to vừa dài lại đẹp và tiện lợi. Thỏ Nâu lúc nào cũng buồn bã và đi đâu cũng cố gắng cụp đôi tai xuống.

Chơi mãi một mình cũng chán, một buổi chiều, Thỏ Nâu ra cánh đồng bắp cải chơi. Thỏ Nâu cùng với các bạn Thỏ Xám, Thỏ Bông chơi trốn tìm trên cánh đồng bắp cải vui ời là vui .

Mãi vui chơi nên trời tối lúc nào các bạn Thỏ cũng không hay biết. Trên cánh đồng bắp cải, trời như càng tối nhanh hơn. Vì thế, các chú Thỏ không tìm được đường về nhà nữa.

Cả ba chú Thỏ sợ hãi òa lên khóc... Chợt Thỏ Nâu ngừng khóc và nói:

- Các cậu có nghe thấy tiếng gì không?

- Không! Thế cậu nghe thấy gì?

- Tiếng bố tớ gọi...

- Nhưng chúng tớ chẳng nghe thấy gì cả...

Chỉ mới Thỏ Nâu nghe thấy tiếng bố mình gọi thật. Đôi tai của Thỏ Nâu vểnh lên, hướng về phía tiếng gọi của bố. Thế là ba bạn đi về hướng có tiếng gọi của bố Thỏ Nâu và tìm được đường về.

Thỏ Xám và Thỏ Bông nói với Thỏ Nâu:

- Chúng tớ sẽ không bao giờ trêu đôi tai to của bạn nữa... Đôi tai của bạn thật thính và đẹp.

Cũng từ đó, Thỏ Nâu mới thấy lời bố nói đúng. Đôi tai của Thỏ Nâu thật đẹp và có ích...

Truyện: Những ngón tay

Một hôm, những ngón tay tranh luận với nhau xem những ngón nào là quan trọng hơn cả. Thoạt tiên, ngón tay giữa nói:

- Tôi chiếm vị trí trung tâm của bàn tay, không có tôi thì bàn tay chẳng ra bàn tay nữa.

Các ngón khác đều cãi rằng:

- Tuy cậu ở vị trí trung tâm và cao hơn tất cả nhưng chỉ ngồi đó cho có vị thôi, chứ có giúp được việc gì cho bàn tay để cầm nắm đâu!

Ngón tay đeo nhẫn vênh mặt nói một cách tự hào rằng hẳn đóng vai trò quan trọng nhất: chính hẳn là người mang dấu hiệu tượng trưng cho sự trưởng thành của chủ, tức là đeo nhẫn cưới.

Nhưng các ngón tay khác đều cười và nhận xét rằng:

- Thà cậu im đi còn hơn. Chiếc nhẫn cưới ấy ông chủ cất trong túi nhiều hơn, cốt để các cô gái trẻ tưởng ông ấy chưa lập gia đình, chứ có đeo đâu. Ngoài ra cậu có làm được việc gì khác đâu?

- Quan trọng nhất vẫn là tôi! – Ngón tay trở nói – Ai là người chỉ đường? Ai là người vạch ra những thiếu sót của cơ quan? Chính là tôi. Thử nghe ông chủ thường nói: Các bạn, nguyên nhân sự chậm tiến của chúng ta chính là ở đây..., mọi người đều sợ tôi trở vì không ai muốn mình là nguyên nhân chậm tiến của cả tập thể.

- Bạn nhầm rồi, bạn thân mến ạ - Ngón tay cái phản đối – không phải chỉ mình bạn biết chỉ. Tôi cũng chỉ, nhưng chỉ một cách khéo léo, tế nhị hơn cơ. Tôi không chỉ thẳng vào người ta mà lại chỉ qua bên phải, qua sau lưng, nhưng vẫn trúng thủ phạm như thường. Hơn nữa, trong một số trường hợp, khi muốn thoái thác trách nhiệm, tôi giúp ông chủ chỉ cho khách sang cửa khác, gặp người khác mà cầu xin, phản đối...

Từ nãy chỉ có ngón tay út im lặng. Và lại, nó còn biết khoe khoang gì nữa: nó vốn là ngón tay bé nhất. Nhưng...

- Kìa, tại sao chú út không nói gì? - Những ngón tay khác hỏi.

- Em cũng biết chỉ đấy chứ. Vì em vốn nhỏ bé cho nên trong những lúc ông chủ cần tự phê bình, ông ấy dùng em chỉ vào ngực mình thì chẳng ai trông thấy cả. Ngoài ra, em còn được việc trong những khi cần móc ngoặc: nếu thỏa thuận với ai, chỉ cần nói xong ngay. Thế là cả hai người đều chia em ra móc với nhau. Nhiều khi được việc ra phết đấy!

Truyện: Đôi mắt nói điều gì?

Mỗi lần Bin anh muốn gì chưa kịp vòi thì mẹ đã cười xòa, hiểu ý ngay. Mẹ bảo:

- Cứ nhìn vào đôi mắt là biết ngay con muốn gì rồi. Con trai của mẹ có đôi mắt biết nói.

Bin anh cứ ngắm nghía trước gương suốt, để xem đôi mắt mình đang nói những gì, thế nhưng nào có thấy đôi mắt nói bao giờ?

Thế rồi Bin em xuất hiện, dần lớn lên bên cạnh Bin anh. Mẹ cũng bảo đôi mắt Bin em biết nói như mắt Bin anh. Từ đó, Bin anh bắt đầu chăm chú quan sát đôi mắt Bin em để “nghe” xem mắt em bé nói như thế nào. Mới đầu, Bin anh cũng chỉ thấy mắt em bé đen long lanh với ánh nhìn tinh nghịch, chứ chẳng thể nào nghe em bé nói bằng mắt. Nhìn mãi, nhìn mãi ...

Bỗng một hôm, Bin anh chợt thấy em bé nhíu mày, mắt dần đỏ rồi khóc ré lên. À, thì ra em bé lật nằm ngang, đè phải chiếc cánh máy bay đồ chơi nên em bị đau.

Một hôm khác, mắt em bé cứ dỗi theo chiếc xe hơi màu đỏ đang chạy loanh quanh, hai tay chắp chới muốn chụp lấy. Bin anh biết ngay em bé thích chiếc xe nên lấy đưa cho em. Em bé mừng rỡ, nhảy cẫng lên trong tay mẹ như muốn nói lời cảm ơn Bin anh vậy.

Rồi thêm một lần em bé đang chơi bỗng cuống cuồng, bấu lấy chân Bin anh, đôi mắt ngược nhìn Bin anh sợ hãi ... thì ra chú sâu bằng nhựa biết chạy đang tiến dần tới bên em bé. Bin anh tắt máy cho sâu ngừng chạy, trấn an em: “Đừng sợ! có anh đây mà, lo gì?”

Lại thêm một lần khác, em bé “ọ ẹ” nhìn Bin anh, mắt long lanh ướt, đưa ngón tay lên miệng mút lấy mút để ... Ôi! Thế là em bé đói bụng chứ còn gì! Bin anh chạy ra sau nhà, gọi mẹ đưa cho em bình sữa. nhìn thấy Bin anh trở lên với bình sữa trong tay, em bé cười toe toét.

Từ đó, mẹ thường nhờ Bin anh chơi chung với Bin em để mẹ giặt giũ, nấu cơm, quét dọn nhà cửa. Mẹ nói, vì Bin anh đã hiểu em nên dù em chẳng nói ra, Bin anh cũng biết em bé muốn gì, cần gì để có thể giúp đỡ em bé được rồi. Mẹ cũng nói rằng, khi hai anh em yêu thương nhau thì chỉ cần nhìn vào mắt nhau sẽ hiểu đôi mắt muốn nói gì.

Đúng là như thế thật, em bé chỉ “ a ... áà” thôi nhưng Bin anh yêu em lắm. Vì thế, nhìn vào mắt Bin em là Bin anh đã “nghe” được tất cả những điều Bin em muốn nói với mình.

Câu chuyện của cái tay trái và tay phải

Từ trước đến giờ, Tay trái và tay phải luôn là hai người bạn thân thiết của nhau. Một hôm, mẹ đi chợ về. Tay phải giúp mẹ xách giỏ giúp mẹ, mệt quá nó mắng Tay trái:

– Cậu thật là sượng, chẳng phải làm việc gì nặng nhọc, còn tớ thì việc gì cũng phải làm. Từ việc xúc cơm, cầm bút, thái rau... tất tật đều do một tay tớ cả.

Nghe bạn nói vậy. Tay trái buồn bã chẳng nói gì. Nó lẳng lẳng ngoảnh mặt đi chỗ khác và hứa sẽ không giúp tay phải việc gì nữa.

Rồi một buổi sáng, con người thức dậy và muốn đánh răng nhưng Tay Trái đã giận Tay phải mất rồi nên chỉ có một tay cầm bàn chải, còn ly nước thì không sao cầm được. Con người bắt đầu không hài lòng vì đánh răng vừa chậm vừa không sạch. Đến lúc cần mặc quần áo thì lại càng khổ hơn. Không thể nào cài nút được nếu chỉ có một tay. Vậy là con người đành mặc quần áo nhúm để kịp đến trường. Khi cô giáo dạy vẽ ô tô thì hết chịu nổi. Chỉ có một tay để cầm bút màu và không có tay nào để giữ giấy cả. giấy cứ chạy lung tung và trôi:

– Tại cậu chỉ biết quý trọng bản thân mình mà coi thường bạn nên hậu quả như vậy đấy!

– Sợ bị con người không cần đến mình nữa. Tay Phải bèn năn nỉ Tay Trái:

– Cậu giúp tớ với! Việc này khó quá, tớ không làm được.

– Tay Trái vẫn còn giận, liền nói:

– Sao lúc trước cậu nói tớ chẳng được việc gì?

Tay Phải hối hận nói:

– Tớ biết mình sai rồi, thôi cho tớ xin lỗi. Chúng ta hòa nhé!

Thế là tay Trái và Tay Phải giúp con người đánh răng, mặc áo và làm nhiều việc khác một cách nhanh chóng, gọn gàng.

Cuối cùng Tay Phải sung sướng thốt lên:

– Nhờ cậu mà tớ đỡ vất vả. Cậu và tớ đều quan trọng như nhau. Không có cậu thì tớ có nhiều việc mà một mình tớ không thể nào làm được.